

målet med den arbejdsmarkedspolitiske indsats for ledige i delperiode 2 er at bringe den ledige tilbage i ordinær beskæftigelse. Formålet med indsatsen for ledige i delperiode 2 ændres således ikke i forhold til formålet med indsatsen for ledige i delperiode 1.

Det er derfor væsentligt, at de regionale arbejdsmarkedsråd også for ledige i delperiode 2 kan anvende en bred vifte af instrumenter. De regionale arbejdsmarkedsråd/arbejdsformidlinger kan således prioritere, anvende og kombinere

- formidlet arbejde
- information og vejledning
- uddannelse
- etableringsydelse
- offentlig jobtræning
- individuel jobtræning

i tilrettelæggelsen af den regionale arbejdsmarkedsindsats. Herudover har ledige i delperiode 2 ret til selvfundne privat individuel og almindelig jobtræning. De selvfundne jobtræningsforløb vil f.eks. kunne indgå i jobrotationsprojekter og vil i øvrigt kunne anvendes i alle kombinationer med de ovennævnte instrumenter.

For at nå målet med indsatsen for ledige i delperiode 2 vil det være nødvendigt at sammensætte individuelle forløb tilpasset den enkelte ledige. Det vil i praksis forudsætte, at det individuelle og tilpassede forløb til den enkelte ledige vil bestå af en kombination af to eller flere af de ovennævnte instrumenter og rettigheder. Forløbet bør sammensættes således, at det fører frem til en opkvalificering af den ledige.

Der vil blive fastsat nærmere regler om nedsættelse af tilbudsretten og -pligten i delperiode 2, hvis en ledig selv finder ustøttet arbejde af et vist omfang. Regler om nedsættelse af pligten til at tage imod tilbud på op til fuld tid vil derfor give delperiode 2-ledige en reel mulighed for at skaffe sig ordinært arbejde. Hvis adgangen til at supplere et tilbud på f.eks. 30 timer op til 37 timer med ordinært arbejde bliver anvendt i et ikke ubetydeligt omfang, vil der blive fastsat regler om, at tilbud og ordinær beskæftigelse ikke kan foregå hos samme arbejdsgiver. Begrebet »samme arbejdsgiver« vil samtidig blive nærmere defineret.

I forbindelse med vurderingen af lovændringen 1. september 1995 vil behovet for regler

om tidsbegrænsning af kombinationen ustøttet og støttet arbejde indgå.

En ledig, der har ordinær beskæftigelse, og som er omfattet af tilbud, vil også være omfattet af indkomstgarantien efter § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Hvis den samlede indkomst ved ordinær beskæftigelse og ved tilbud ligger under højeste dagpenge, vil den ledige have ret til en supplerende ydelse.

Hvad angår indkomstloftet, vil dette blive nedsat forholdsmæssigt svarende til omfanget af det ordinære arbejde. Dette betyder at indkomstloftet kun gælder for timer med støttet arbejde. Hvis en ledig f.eks. har 20 timers ordinær beskæftigelse, har den pågældende ret og pligt til op til 17 timers tilbud. Indkomstloftet i tilbud vil her være 17/37 af højeste dagpenge pr. uge. Den ledige har herudover indtægten fra sit ordinære arbejde.

En ledig, der har ordinær beskæftigelse på f.eks. 20 timer, vil ikke have ret til supplerende dagpenge, men ret og pligt til tilbud. Der er dog ret til supplerende dagpenge i perioder uden for tilbud. Hvis et tilbud afslås, vil retten til dagpenge bortfalde og skal genoptjenes ved ordinær beskæftigelse i 26 uger inden for 3 år.

Til nr. 6

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af ændringsforslaget under nr. 5.

Til nr. 7

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 8

Ændringsforslaget giver hjemmel til at fastsætte regler om, hvorledes administrationen og udbetalingen af løntilskud til (amts)kommunerne skal ske. Siden 1. januar 1994 har AF udbetalt løntilskud til såvel private arbejdsgivere som til (amts)kommunerne. Udbetalingen af løntilskud til (amts)kommunerne har vist sig at være en så stor administrativ belastning for AF, at det er fundet hensigtsmæssigt at skabe hjemmel til, at administrationen kan overlades til en anden myndighed end AF. Der tænkes først og fremmest på Indenrigsministeriet, der havde udbetalingsadministrationen for ATB-personer før 1. januar 1994.